luulevihkudega mõned uustulnukad, näit. E. H. Vrager („Valged rannad"), Jüri Õunap („Võlude maa"), J. Järg („Maailm, miks vaikiman sina"), E. Uibo („Homse nimel"), L. Tarmo („Murdlained"), M. Univer („Helis ja luules" I), H. Turp („Hümne Eestile") jm.

Seevastu näib novell püsivat eelmise aasta tasemel või seda isegi ületavat. P. Vallak avaldas kogu mõnusaid groteske ja humoreske „Lambavarga Näpsi lorijutte", K. A. Hindrey hea novellikogu „Südamed", A. Mälk 4 kena rannaelunovelli „Mere tuultes" ja L. Kibuvits lühijuttude kogu „Rist ja rõõm". Vähema kaaluga on E. Laidsaare kogu spordinovelle „Viimne ring", O. Lutsu jutustus „Sügis", J. Liivi „Mälestusi lühijuttudes", A. Kõivu kogu miniatüüre „Õine jumalateenistus".

Ka 1938. a. romaan näib rikkalikkuse kõrval (vähemalt 20 teost) pakkuvat rohkesti huvitavat ja uudset. Ajalooline romaan on ka siin omajagu esindatud — E. Kippeli „Issanda koerad" I ja K. A. Hindrey kaksikromaan „Loojak" („Nõid" ja „Lembit") — kuid sel alal tundub juba nagu mõõna. Seevastu on arvukamad olustikuromaanid, näit. J. Kärneri „Pidu kestab", A. Jakobsoni „Oktoobrituul" I—II ja „Uus inimene", A. Gailiti „Karge meri", L. Tigase „Seitse pastlapaari", Mardika „Tint", K. Ristikivi „Tuli ja raud". Kolmanda suure rühma moodustavad mitmesugused muud romaanid, nagu M. Sillaotsa „Neli saatust", R. Rohu „Elutee" ja „Inimsaatused", R. Sirge „Häbi südames", P. Krusteni „Pime voorus", A. Taari „Mari-Ann õpetajatütar", E. Õuna „Unustatud naised", A. Antsoni „Sina ei pea mitte himustama..." ja K. Kaselo romaanikatse „Olümpia meeskond saabus".

Väärtuse suhtes tuleks möödunud aasta parimaid

Eesti kroonika 1938, lk. 73